

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 190/2021
07.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Весне Субић, Божидара Вујичића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца Јавно комунално предузеће за обједињену наплату комуналних стамбених и других услуга и накнада, Ниш, чији је пуномоћник Тања Савић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Никола Јовановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1593/20 од 12.10.2020. године, на седници одржаној 07.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1593/20 од 12.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене, изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1593/20 од 12.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 3253/19 од 06.03.2020. године, ставом првим изреке, укинута је решење о извршењу Јавног извршитеља Зорана Богдановића из ... И.Ивк. ../2018 од 24.05.2018. године у целости. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име главног дуга исплати износ од 66.740,00 динара и то по основу појединачно набројаних комуналних услуга у појединачним износима све ближе одређено овим ставом изреке, а за период од 01.05.2017. године до 31.03.2018. године, све са законском затезном каматом почев од 21.05.2018. године као дана утужења до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 32.453,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1593/20 од 12.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене као неоснована и потврђена првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за досуђење трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом, одлучено је о дугу, којим је утврђено да је тужбени захтев основан. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом туженог не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предмет тужбеног захтева је исплата дуга, тужба је поднета 21.05.2018. године. Вредност предмета спора је 66.740,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, те је и ревизија тужене недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић